

به نام خدا

پرونده شماره الف - ۲۷

هیئت عمومی دیوان

حکم شماره ۵۸۶ - الف ۲۷ - هیئت عمومی

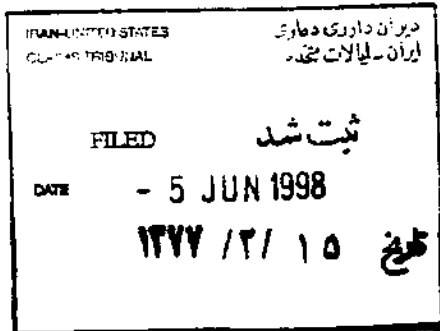
جمهوری اسلامی ایران

خوامان،

و

ایالات متحده آمریکا

خوانده.

نظر جداگانه اسدالله نوری و محسن آقا حسینی

ما با آنکه با استنتاجات حکم حاضر علی‌الاصول موافقت کرده ایم، اما برای بیان نظر خود درباره دو نکته نسبتاً مهم این نظر جداگانه را می‌نگاریم.

۱- وفق رویه ای که از دیرباز در این دیوان برقرار شده است، ما ترجیح می‌دادیم که نرخ بهره ۱۰ درصد بابت دوره بعد از تخلف از اجرا اعطا شود. نرخ بهره مورد حکم در کلیه اختلافات بین دو دولت^۱ و در واقع، نرخ بهره مورد عمل در خود حکم حاضر بابت دوره قبل از تخلف از اجرا همین مقدار بوده است. اما حکم حاضر، نرخ بهره ۵ درصد را بابت دوره بعد از تخلف از اجرا، یعنی از سوم آذر ماه ۱۳۷۱ [۲۴ نوامبر ۱۹۹۲] لغایت تاریخ پرداخت اتخاذ کرده است. این نرخ انتخابی، ظاهراً مبتنی بر فرمول موسوم به سیلوانیا^۲ است؛ فرمولی که در رویه قضایی دیوان، بطور مرتب در اختلافات خصوصی بکار رفته، و لذا در اینجا هم ناکافی و هم نامناسب است.

^۱ برای مثال، بنگرید به: شرکت مخابرات ایران و ایالات متحده آمریکا، حکم شماره ۱ - ب ۵۵ - ۴۵۷ مورخ ۲۸ آذر ماه ۱۳۶۸ [۱۹ دسامبر ۱۹۸۹]، چاپ شده در 23 Iran- U.S. C.T.R. 320,337.

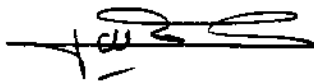
^۲ سیلوانیا تکنیکال سیستمز، اینک و دولت جمهوری اسلامی ایران، حکم شماره ۱-۶۴-۱۸۰ مورخ ششم تیر ماه ۱۳۶۴ [۲۷ ژوئن ۱۹۸۵]، چاپ شده در 8 Iran- U.S. C.T.R. 298,320-22.

۲- تصمیم متخذه در حکم مبنی بر عدم پرداخت هزینه هایی که ایران در جهت اجرای حکم نزد دادگاه پژوهش ایالات متحده متحمل گردید نیز نادرست است. هزینه های مزبور، نه تنها به سبب آنکه نتایج مستقیم نقض حقوق بین الملل توسط ایالات متحده بوده، بلکه مضافاً به دلیل يك ملاحظه مهم تر، باید جبران می گردید.

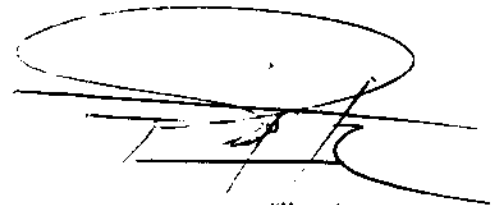
چنانکه در حکم ذکر شده، بیست و چهار فقره حکم هزینه که تاکنون به نفع ایران صادر گردیده، اجرا نشده باقی مانده است. از آنجا که مبلغ این احکام بالنسبه ناچیز و از طرفی، هزینه مراجعه به دادگاه های ایالات متحده برای اجرای احکام بالنسبه گزاف است، ایران هیچ دلیل معقولی از نظر مالی برای تحمل چنین هزینه هایی ندارد، مگر آنکه اطمینان حاصل کند که چنانچه دادگاه های ایالات متحده بار دیگر از شرایط بیانیه های الجزایر تخلف نمایند، این دیوان هزینه های ایران را جبران خواهد نمود.

امتناع حکم از جبران هزینه های متحمل نزد دادگاه پژوهش ایالات متحده، ایران را از این تنها انگیزه موجود محروم می نماید. پیش بینی نتیجه نهایی کار آن احکام هزینه، و نیز هر حکم هزینه دیگری که در آینده صادر شود، دشوار نیست. در مواردی که محکوم علیهی مایل به تبعیت از حکم نباشد، چنانکه در مورد بیست و چهار فقره حکم مزبور چنین بوده، هیچ وسیله معقولی برای اجرا وجود نخواهد داشت. و این وضعیت، البته نتیجه ای است که نه تنها با تمایل صریح ابراز شده دو دولت متعاقد بیانیه های الجزایر، بلکه با قانون و انصاف به طور اعم، کاملاً منافات دارد.

لايه، به تاريخ ۱۵ خرداد ماه ۱۳۷۷ برابر با ۵ ژوئن ۱۹۹۸

محسن آقاسینی

اسدالله نوری